

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τρίμηνος..... Δρ. 9
 Έξάμηνος..... » 16
 Έτησι..... » 30

Χρυσά φράγκα..... 20
 Χρυσά φράγμα..... 40

Μετά μηνιαίου παραλήματος μεγάλου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ
 ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

Α'.

Ἡ μεταξὺ τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Κερατίου Κόλπου Θρακικὴ ἄκρα καὶ κλήθη τὸ πρῶτον, ἔν ᾧ εἴται 658 πρὸ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ὑπὸ Μεγαρέων ἀποίκων, οἵτινες ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἡγέτου αὐτῶν Βύζαντος ἐπωνόμασαν τὴν οἰκισθεῖσαν πόλιν Βυζάντιον. Ἡ πόλις αὕτη ἐξηκολούθησε διεπομένη ὑπὸ τῶν Μεγαρέων αὐτῆς οἰκιστῶν μέχρι τῶν ὀρχῶν τοῦ ἔκτου π. Χ. αἰῶνος, ὅτε περιήλθῃ εἰς τὴν Περσικὴν κυριαρχίαν.

*

Κατὰ τὸ ἔτος 515 π. Χ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Περσῶν Δαρεῖος, διεκπεραιωθείς ἀπὸ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην ἐπὶ κεφαλῇς ἐβδμήκοντα μυριάδων στρατοῦ, ὅπως πολεμήσῃ τοὺς ἐκείθεν τοῦ Ἰστροῦ Σκύθας, διήλθε τὸν Βόσπορον ἐπὶ γαφύρας πηχθείσης ὑπὸ Σαμίῳ ἀρχιτέκτονος, τοῦ Μανδροκλέους, καὶ διὰ τοῦ στρατηγοῦ αὐτοῦ Ὀτάνῃ κατέσχε τὴν πόλιν τοῦ Βύζαντος, ἣν ὑπέταξεν ὑπὸ τὸ κράτος αὐτοῦ κατανοήσας δὲ τὸ ἐπικαίριον τῆς θέσεως αὐτῶν ἐπὶ τὸ Ὠρίκιον πελάγος, ὡχύρωσε δι' ἰσχυρῶν ἐρυμάτων τὸ Βυζάντιον, ὅπερ κατέστηκε κέντρον τῶν ἐπὶ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν ἐλάσσονα Ἀσίαν ἐνεργειῶν αὐτοῦ.

*

Μετὰ τὴν παρὰ τὰς Πλαταιὰς ἦταν τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ, ἐν ᾧ εἴται 478 π. Χ., οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπὸ τὸν Βασιλέα τῆς Σπάρτης Πausανίαν, πολιορκήσαντες τὸ Βυζάντιον, ἐγένοντο κύριοι αὐτοῦ ἐξαπίνης· πλὴν, ὅτε μετ' οὐ πολὺ, τῷ 474 π. Χ., ὁ Πausanίας μεγαλαυχῶν παρέοχεν ὑπονοίας μυστικῶν συνεννοήσεων πρὸς τοὺς Πέρσας, ὁ περὶ τὸν Βόσπορον περιπολῶν στόλος τῶν Ἀθηναίων προσέπλευσεν εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ ἐξεδιώξεν ἐκεῖθεν τὸν Πausανίαν.

Βραδύτερον, ἐπελθόντος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, τὸ Βυζάντιον εἶχε προσχωρήσει αὐθὺς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους· πλὴν μετὰ τὴν περὶ τὴν Κύζικον ἦταν αὐτῶν, κατὰ τὸ ἔτος 409 π. Χ., ὁ Ἀλκιβιάδης ἐσπευσε νὰ καταλάβῃ τὴν πόλιν, ἥτις ὅμως ἐπὶ βραχὺ παρέμεινεν εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν συμμαχίαν παραδοθεῖσα εἰς τὸν Λυκούργον μετὰ τὴν παρὰ τοὺς Αἰγὸς τοταμοὺς πανωλερίαν τῶν Ἀθηναίων.

Ἐν ᾧ εἴται 389 π. Χ. τὸ Βυζάντιον, καταληφθὲν ὑπὸ τοῦ Θρασυβούλου, κατέστη ὑπόφορον τοῖς Ἀθηναίοις ὅτε ὅμως, ἐν ᾧ εἴται 362 π. Χ., ἀποδοθέντος αὐτοῦ ἀποδιδόνταί τῆς ἡγεμονίας τῶν Ἀθηναίων καὶ συμμαχοῦσι μετὰ τῶν Θηβαίων. Τοῦτο δὲν ἡμποδισεν αὐτοὺς βραδύτερον νὰ προσχωρήσῃ πρὸς τὴν ἐκ Μακεδονίας ἀνατέλλοντα ἥλιον μετ' ἄλλων συμμαχῶν παραλίων πόλεων, τῷ 352 π. Χ., αὐθὺς ὡς ὁ Βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων Φίλιππος ὁ Β' ἐστράτευσεν εἰς Θράκην.

*

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸν μαθητῶν τοῦ Πλάτωνος, ὁ Λέων, ὑπὸ τῶν ἰδεῶν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Διδασκάλου ἐμπορούμενος, ἐνέκινευσεν εἰς τοὺς Βυζαντίους ἰδέας φιλελευθέρων, πείσας αὐτοὺς νὰ ὀχυρώσῃ καὶ ἐροδιάσῃ τὴν πόλιν, ὅπως, ἐν συμμαχίᾳ μετὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ ἄλλων ὁμόρων πόλεων τοῦ Πόντου, ἀντιταχθῶσι κατὰ τῆς ὀσημερίας ὀγκουμένης Μακεδονικῆς κατατιγίδος. Καὶ δὴ κατὰ τὸ ἔτος 340, ὅτε ὁ Βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας Φίλιππος ὁ Β' ἐκστρεφόμενος κατὰ τοῦ Ἀτῆα, Βασιλέως τῶν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰστροῦ Σκυθῶν, ἀπεπειράθη νὰ γίνῃ κύριος τοῦ Βυζαντίου, ἡναγκάσθη ταχέως νὰ ἀποστῇ τῆς πολιορκίας αὐτοῦ, μὴ δυνήθεις νὰ κατισχύσῃ τῆς ἀντιστάσεως, ἣν, ἡγουμένου τοῦ Λέοντος, ἀντέταξαν αὐτῷ οἱ Βυζάντιοι.

Ἄλλ' ὅτε ὁ διαδεχθεὶς τὸν Φίλιππον υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας ἐστράτευσε, τῷ 335 π. Χ. κατὰ τῶν Γετῶν καὶ Τριβαλλῶν, οἱ Βυζάντιοι δὲν ἠρνήθησαν νὰ παράσχωσιν αὐτῷ τὴν ναυτικὴν αὐτῶν ἐπικουρίαν· τοῦθ' ὅπερ ἐπανελάβον καὶ τὸ ἐπὶ τὸν ἔτος κατὰ τὴν Περσικὴν ἐκστρατείαν.

Τὸ Βυζάντιον αὐτονομούμενον, ἐξηκολούθησεν ἀπολαύων πλήρους ἀσουλίας καὶ ἐπὶ τῶν Διαδόχων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἐξαίρεσει τοῦ Βασιλέως τῆς Συρίας Ἀντιόχου τοῦ Β', ὅστις θέλων νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἰσχύϊν τοῦ Οἴκου τῶν Σελευκιδῶν εἰς τὰ νότια τῆς Θράκης, προέβη εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως, πλὴν ἄνευ ἀποτελέσματος.

*

Ἐν ᾧ εἴται 201 π. Χ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας Φίλιππος ὁ Γ' ὑποτάξας τὴν Πέρινθον, δὲν ἐπαχείρησε νὰ προσβάλλῃ καὶ τὴν σύμμαχον αὐτῆς πόλιν τοῦ Βυζαντίου· αὕτη, καίτοι βραδύτερον, τῷ 174 π. Χ., ἐξητήσατο τὴν Μακεδονικὴν προστασίαν, δὲν ἐδίστασε τὸ μεθεπόμενον ἔτος νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν Ρωμαίων κατὰ τὸν πόλεμον αὐτῶν ἐναντίον τοῦ Βασιλέως τῆς Μακεδονίας Περσέως. Καὶ ὅτε, ἐν ᾧ εἴται 149, ὁ Μέγας ἐξεστράτευσε κατὰ τινος υἱοῦ κναφῶς Ἀνδρίσκου, ὅστις κηρύσσαν ἑαυτὸν υἱὸν τοῦ Περσέως ἡγεῖρεν ἐπανάστασιν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ διεκδικῶν τὸν θρόνον αὐτοῦ, οἱ Βυζάντιοι πρόθυμον παρέσχον ἐπιτοῦρίαν εἰς τὸν Ρωμαῖον στρατηλάτην.

Ἐν τούτοις μεθ' ὅλην τὴν πρὸς τὴν Ρώμην ἐμμενέτην ἐκδηλωθεῖσαν φιλίαν, ἡ ἑλευθερία πόλις τοῦ Βυζαντίου, κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Μιθριδατικοῦ πολέμου ἀπὸ Θεσσαλίας μέχρι τοῦ Βοσπόρου προέλασιν τοῦ Ρωμαίου Ἰππάτου Φλάκκου, οὐκ ὀλίγον ἔκαθεν ἐκ τῆς ἀκολασίας τῶν Ρωμαϊκῶν λεγεῶνων· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν τρίτον Μιθριδατικὸν πόλεμον μεγάλας ὑπέστη καταστροφάς, ἐν ᾧ εἴται 73 π. Χ. διὰ τὴν πρὸς τὴν Ρώμην φιλίαν τῶν Βυζαντινῶν.

Ἐμφύλιοι αἱματηραὶ συρράξεις, ὥς κατέστηκεν ἐν ᾧ εἴται 59 π. Χ. ὁ ἀπσταλμένος τῆς Ρώμης Μάρκος Πορκίος Κάτων, ἐσχίον ὡς συνέπειαν νὰ ἀσπείρωσι τὴν αὐτονομίαν τοῦ Βυζαντίου, ὑπαχθέντος ὑπὸ τὸν Ρωμαῖον

Ἀνθύπατον τῆς Μακεδονίας. Τούτων τις, ὁ Λεύκιος Καλπούρνιος Πείσω, ἐν τοσούτον πικρῶς ἐκαυτηρίασεν ὁ Κάτων, ἐκστρατεύων κατὰ τῶν ἀγρίων φυλῶν τῆς Θράκης δὲν ἐδίστασε νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν δόξωσιν τῆς πιστῆς τῇ Ρώμῃ πόλεως τοῦ Βυζαντίου, ἥς αἱ παρθέναι ἐγένοντο θύματα τῶν θανατῶν ὀρέξεω τοῦ ἀρχαίου φιληθῆνους, καὶ ἥτις, ὅπως ἀπαλλαγῇ τῶν ὀνύχων τοῦ ἐπιβάτου, ἡναγκάσθη νὰ πληρώσῃ τὸ ἰδιαίτερον ταμίειον αὐτοῦ διὰ μεγάλων προσφορῶν.

Εἰς τοὺς ἐπακολουθήσαντας ἐμφυλίους πολέμους μεταξὺ Πομπηίου καὶ Καίσαρος, τῷ 49 π. Χ. τὸ Βυζάντιον παρέσχε ναυτικὴν συνδρομήν εἰς τὸν Πομπηϊόν· πλὴν μετὰ τὴν ἦταν αὐτοῦ εὖτυχε τῆς συγγνώμης τοῦ νικητοῦ. Βραδύτερον, ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Αὐγούστου, τὸ Βυζάντιον κατελήχθη προσκαιρῶς ὑπὸ τοῦ Θρακῆς ἡγεμόνος Κότυος· ἀναγκασθὲν δὲ ὑπὸ τῶν Ρωμαίων ἀπατέλεσε μέρος τῆς ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Κλαυδίου συστηθείσης, τῷ 43 μετὰ Χριστοῦ, νέας ἐπαρχίας Θράκης καὶ εἰς βαρεῖαν ὑπὲρ τὴν τορρολογίαν. Τὸ Βυζάντιον, καταπονηθὲν ἐκ τῶν καταστροφῶν, ἃς ὑπέστη κατὰ τοὺς τελευταίους πολέμους ἐν τῇ Θράκῃ καὶ ἐν τῇ Κιμμερίᾳ Βοσπόρου, ἐκίνησε τὴν συμπάθειαν τοῦ Νέρωνος, ὅστις συνέστησε εἰς τὴν Ρωμαϊκὴν Σύγκλητον τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς πόλεως ἀπὸ παντὸς φόρου ἐπὶ μίαν πεν αετίαν.

*

Ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ τοσούτου εὐεργετικῶς δράσαντος ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων Ἀδριανοῦ (117—138 μ. χ.) τὸ Βυζάντιον ἀνεγνωρίσθη ἐλευθέρη πόλις, Civitas libera, ἐπιτραπείσης αὐτῇ τῆς εἰσπράξεως τῶν διαπορίων τοῦ Βοσπόρου καὶ τῶν τελῶν τῆς ἀλυσίας. Κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἐλειτουργεῖ ἐν Βυζαντίῳ λαμπρὸν Διδασκῆριον, ἀμιλλώμενον πρὸς τὰς σχολὰς τῶν Ἀθηνῶν.

Κατὰ τοὺς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κοιμώδου ἐπακολουθήσαντας ἀγῶνας περὶ τῆς διαδοχῆς τοῦ Ρωμανοῦ Ὀρόντου, τὸ Βυζάντιον μετ' ἄλλων γειτόνων πόλεων ἐτάχθη τῷ 196 μ. Χ., ὑπὲρ τοῦ Περσικίου Νίγρα, ὅστις, ὀχυρωθεὶς ἐν αὐτῷ ἡδυνήθη διὰ τῆς μηχανικῆς ἐπινοίας τοῦ Φρουραρχοῦντος Πρίσκου νὰ ἀντίσχω ἐπὶ μακρὸν κατὰ τὸν ὑπερόχον δυνάμειον τὸ κατισχύσαντος Αὐτοκράτορος Σεπτιμίου Σεβήρου· ἐλὴν μεθ' ὅλην τὴν ἀπαράμιλλον ὑπερίαν τῶν Βυζαντινῶν ἡ πόλις ἡναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ παραδοθῇ. Ὁ Σεβήρος, ὁρῶν τὸν ἀσπύριον τῆς πόλεως, κατήλασε τὰ ἰσχυρὰ τεῖχη αὐτῆς καὶ παρέδωκε τὴν χώραν εἰς τοὺς γείτονες Περσικοὺς.

Ὁ διαδεχθεὶς τὸν Σεπτιμίου Σεβήρον υἱὸς αὐτοῦ Καρακάλλας, ὅπως ἐπανορθώσῃ τὰς ζητίας, ἃς ἐπὶ ἡγεγχεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐκόσμησε τὸ Βυζάντιον διὰ πολυτελῶν οἰκοδομημάτων· πλὴν δὲν ἠθέλησε νὰ ἀνεγείρῃ καὶ τὰ καθιερωθέντα τεῖχη τῆς πόλεως, ὅτινα αἰετοπετεῖ χροσπίμευσαν ὡς ἰσχυρὸς κυματοθραύστης κατὰ τὸν ἐκ Βορρᾶ βραβαρικῶν ἐπιδρομῶν. Ἡ ἀρχὴ τῆς ὀχυρώσεως τοῦ Βυζαντίου κατενοήθη, αὐθὺς ἀμέσως κατὰ τὴν ἐν ᾧ εἴται 259 μ. Χ. ἐπιδρομὴν τῶν Γοτθῶν, οἵτινες, διελθόντες τὸν Ἰστρον, προέβησαν, πορθοῦντες τὴν χώραν λέξεις αὐτῆς τῆς Πελοποννήσου.

Ἐν ᾧ εἴται 262 ὁ Αὐτοκράτωρ Γαλλικὸς, λατῶν ἀφορμὴν ἐκ τῆς στάσεως τῶν ἐν Βυζαντίῳ ἐστρατοπεδευμένων ἀνυποτάκτων στρατιωτικῶν στοιχείων, εἰσέλασεν εἰς τὴν πόλιν καὶ κατέσταιλε τοὺς στασιάζοντας, ὧν πολλοὺς ἐτιμώρησε δια θανάτου μὴ ρεσθίεις καὶ τινῶν ἐκ τῶν ἐπιφανῶν πολιτῶν. Βραδύτερον, ἐν ᾧ εἴται 313, ὁ ἐπ' ἀδελφῇ ἀνεψίος τοῦ Ρωμανοῦ Αὐτοκράτορος Γαλερίου Καίσαρ Μαξιμίνος, ὑβερνῶν τὰς ἀνατολικὰς ἐπαρχίας τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, ἐπέδραμεν ἐκ Νικημηδείας καὶ μετὰ βραχείαν πολιορκίαν κατέλαβε τὸ Βυζάντιον, ὅπερ ὅμως, ἡτήθη μετ' οὐ πολὺ ὑπὸ τοῦ συναυτοκράτορος Λικινίου περὶ τὴν Ἀδριανούπολιν, ἡναγκάσθη νὰ καταλήπῃ εἰς τὸν νικητὴν.

(Δύριον ἢ συνέχεια)

ΜΙΧ. Γ. ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Ἡ θερμότης εἶνε οὐσία :

Θεωρεῖται ὡς ὁρισμὸς τῆς νεωτέρας φυσικῆς ἐπιστήμης ἡ θεωρία, ὅτι ἡ θερμότης δὲν εἶνε οὐσία, ἀλλ' «εἶδος κινήσεως», ἢ ἄλλαι λέξεις εἶδος δυνά εως. Καὶ ἰδοὺ οἱ προσφάτως ὁ πρ ἑδρος τοῦ ἀγγλικοῦ τμήματος τῶν μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν προσεπάθησε νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν παλαιὰν καὶ ἐγκαταληφθεῖσαν θεωρίαν.

Πρὸ εἰκοσαετίας ὁ καθηγητὴς Καλενδάρ θὰ κατεδικάζετο εἰς αἰρετικὸς. Σήμερον ὅμως αἱ ἐφευρέσεις, αἵτινες ἐπανεστάθησαν τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην, ἔδωκαν εἰς αὐτὸν τὸ θάρρος νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του. «Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη, λέγει οὗτος, νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ ἰδέα τῆς δυνάμεως τῆς θερμότητος, ἀλλ' εἶνε δυνατὸν νὰ ὑποθεθῇ ὅτι ἡ θερμότης εἶνε οὐσία, ἥτις ἀναπτύσσεται δυνάμει καὶ ὀχι μὴ δυνάμει μόνον. Ἀκριβὲς ὅπως τὸ ὕδωρ, ὅπερ κινεῖ τὸν τροχὸν τοῦ μύλου, χάνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτῆς μέρος τῆς δυνάμεώς του, ἀλλὰ παραμένει πάντοτε ἐν πάσῃ περιπτώσει ὕδωρ».

Ἡ χρησιμότης τῶν φύκιων

Τὰ θαλάσσια φύκια εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον φαγώσιμα. Εἰς πλείστας χώρας καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν Βρετανίαν ταῦτα ὀχι μόνον τρώγονται βρασμένα ἢ πίνονται μεταβαλλόμενα εἰς ζωμὸν, ἀλλὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς μεγάλην κλίμακα καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν.

Αἱ βρετανικαὶ γυναῖκες αἱ κατοικοῦσαι κατὰ μήκος τῆς ἀκτῆς ἐποφειλούμεναι τῆς ἀμψιπόιδος συλλέγουσιν ἄφθονα φύκια, τὰ ὅποια ἀφίνουσιν εἰς αἱ σωροὺς παρὰ τὴν δόχην ἵνα ἀποσυντεθῶσι καὶ ἐξατμισθῇ τὸ ἄζωτον καὶ ἡ πότασσα αἵνα περιέχουσιν, εἰς τὴν Βρετανίαν ὅπως καὶ ἀλλὰ τὰ φύκια καίονται εἰς σωφίαν καὶ ἀπὸ τὴν τέφραν τῶν ἐξαγεται σόδα καὶ χλωριοῦχος πότασσα, ἡ πολυθνήτῃ εἰς τὰ φαρμακευτικὰ ἐργαστήρια, τὰ ὅποια παρασκευάζουσι τὸ ἰώδιον.

Τὰ φύκια χρησιμοποιοῦνται καὶ ὡς μαγειλά-

ρια, ἀλλὰ κατὰ αἷμα εἶνε περὶ φαρμακὰ των ἐκχρῶσι φύκια ἀνὸν ραπεύουσι τὸν χοιράδας, ἔτερα ἀποτελεσματικὰ. Οἱ Βρεττανοὶ τῶν θαλασσίων τὰ λάμπουσι, μετὰ γὰρ βεβρεγμένου εἰς οὐ εἶνε γνωστὰ ὅλα φαγώσιμα καὶ ἀφθονίᾳ καὶ ἰδίᾳ ἑίας τριτὸν ἑκατομ. Οὕτω εἰς πολλὰς ἐστῶσι τὸ τέλειον, ἀκτῶν τοῦ Εὐρηγικῆς μεγάλας ποσότητες.

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΤ

ΑΙ ΝΗΣ

— Ἀρθρον τῆς
 — Αἱ ὑπὸ τῶν
 — Ἡ λυπη τῆς

Ἡ Ἰταλικὴ ἐρπιδεὶς ὀρπὶ ν ἄρθρ δημιουργομένης καὶ τῆς τύχης τῶν. Το ἄρθρον ὑπὸ τῆς «Ἑλληνικῆς», ἔχει. Το ἄξιωμα «καρικῶς λαοῦς», εὐρωπαϊκῆς Δυνάμεως καὶ κανικῶν λαῶν καὶ λαί, ἐλαττωθεῖσαν αὐτῶν ἀντικαθίσταν. ὅπως γίνωσι. Ἀλλὰ τὸ ἄξιωμα βλασφημία, καὶ τὴν Δυστρίαν, εἰς χρίζει συμπληρώσεως μέρους καὶ τοῦτο «Ἑλληνικῆς».

Καίτοι ἡ δρᾶσις πῆρε πολλὴν ὀλιγὴν ἐξαρτῶν νικῶν τῶν ἀναμνησθέντων ἡ τικὴ ὑπεροχὴ τῆς θαλάσσης. Καθὰ κέκτηται ἡ «Ἑλ. Δεδομένης τῆς του ἐπὶ τοῦ τοῦ ἄν ἡδύνατο ἡ Του ὑπεροχὴν αὐτὴν ἐ τούτοις, ἢ ὅτι ὑπερ τῶν ἐπὶ τῆς λειών.

Τίς δὲ τὴν σήμει, μετὰ τὴν τριετῆ, ὅτι θὰ ἡδύνατο ἀ τήρησιν στόλου, τῆς Ἑλλάδος, ἡδύνη, ῖθρον, ἀνάλογον πρὸς τῶν; Καὶ πῶς νηρὴ νὰ διαφυλάξῃ Αἰγαίου;

Μέχρι τοῦδε ἐπετὺ ἀπειλούσα δι' εἰς τὴν λάδα, μεθ' ἧς ἐσυνόλ. Ἀλλὰ τὴν σήμει, ἡδύνη, ἐκ τῆς ἀλλοι δυνος τῆς εἰσβολῆς ἐ Ἑλλάδος καὶ Τουρκ ναυτικὸς καὶ μόνον. καίωμα τῆς παρεμβδ «ἀκεραιότητος» ἡδῇ.

Αἱ νῆτοι τοῦ Αἰγ καὶ ἀπὸ προῖτορικῶν οὐδαὶ ἀποτελοῦσιν οὐδαὶ. Τοῦρκοι εἶνε ὀλίγοι. Ἡ πρόφασις, ὅτι προασπίσῃ τὰ νήσους δυνος τῆς κατὰ ἑστῶν αἱ Δυνάμεις ἐμποδίζε τῆς, οὐδὲως ἰσχύουσι προστασία εἶνε ἀνατ ἀπέβῃ ἰσ ορική. Λοιπὸν Αἰγαίου.

Ἐκ τῶν νῆσων τῆς τέχει ἡδῇ περὶ τὰς μέρους τῆς Τουρκίας σεως τῆς Λιθύης. Τῶν ἄλλ' ἡ Ἑλλάς, ἐν πρέπει νὰ συμπεριλάδοσιν τῶν νῆσων το εἶνε βαρὺ διὰ τὴν Τὴν Ἰταλίαν τὴν θλί.

Η ΔΙΑ

[Συνέχεια καὶ τ

Δὲν ὑπῆρχε πλεόν τῶν ἀμαρτῶν τῶν διαδῶν μέσῳ τῶν τῶν ἀμαρτῶν, τῶν λων, ὅπως οἱ παντ με τὰς γυναῖκας κα ὅλοι συνωστίζοντο κ Παρὰ τὰς κραυγ σταθέντος εἰς τὴν εἰς νήσοισιν νὰ ἐπιβάτ ἡ ἀταξία, τότε, ὁ ἀντιληφθεὶς ὅτι θὰ εἶνε βαρὺ διὰ τὴν νὰ διαβῇ ἢ γέφυρ

Ἡ καταστροφὴ ὑπῆρξεν ὅμως ὑπὲρ βραχίον, ὅταν ὁ βλάστη ὑπὸ τῶν Ρώγια καὶ αἱ σφαῖρα τῶν ρευγόντων. Π χίας, ἡ εἰὼν ἐν ᾧ συνοδευμένη ὑπὸ καταπληκτικῇ ἀτα τὴν ἡμέραν καὶ τὴν δὲ τὸ ὁ Βερελῆος σματα τὸ πλεῖθος

αί και όφείλει
μίαν μεταξ
λγής και θρη
των άστικων
έως καθέστ
μω, οίτινες
λατρείας, ή
της.
καταστήσει
πρ' όμιν Συμ
ποδοσίας σας
θότως έπιδο
μοί αναφέ
μενοι έφεξής
ναγόμενον και
ήν.
ρίου 1912
Βερροίας
Νισούσης θέ
και εις τας
τείλε πρὸς τὸ
ήν έξής ανα
σωτερικῶν
τικού Συμβου
ω, ότι τὸ παρ
ο λειτουργούν
στατος
Έπίτροπος
ρίου
Έλασσῶνος
Έλασσῶνος
ων Έσωτερικ
κατείκων της
λων αὐτης.
κων
Α θ ή ν α ς
εροι έξήκοντα
ί περίε χωρίων,
των. Έπὸ τῶν
ροστασία.
Έλασσῶνος
υ
ΒΟΡΙΑΙ
μβρίου (Έθνη
οφία άφίκετο
Έμφιρίτης»
ίσης και συν
ρον.
εμβρίου (Έθ
ριων μοναχῶν
θω, παρουσια
και της Βα
αρητήρια πάν
ίκας τῶν δυν
ραν εικόνας τοῦ
έπισκεφθῇ ἰδ
Έθνηαίκόν).
πρὸς τὸ «Φι
εται τὰ διατη
ήσου, εύρισκο
μαρτυρηθῇ
ροι
(Έθνηαίκόν).
ίκων ζητοῦσι
τήν άδειαν, δ
όρην και άλλ
φορτία, αἱ ὑπο
ία τοῦ άποκλει
βρίου (Έθνη
Βιέννης πρὸς τὸ
ή ἔν Θεσσαλο
ομένη μοῖρα τοῦ
ς καὶ Θεσσαλο
βρίου (Έθνη
σωποι της Ισραη
της, γενόμενοι δε
ραηλιτικῆς κοινό
ήν έλευθερίαν, ἥς
και ὑπεσχέθησαν
ὕπν Θεσσαλονί
έλληνικῶν Έθ
της Θεσσαλονίκης
έλληνικῶν άρχῶν
λέως
μβρίου (Έθνη
οργισ; έπισκεφθῇ
είδας ενδιαφέρον
μβρίου (Έθνη
έκ Σεργῶν έν
ύελλα κατέστρεψε
αικήν συνοικίαν.
οιν άστεγοι έν ὕ
ΓΑΡΙΑΝ
νικῆς καταστά
υ (Έθνηαίκόν).
απόψεις της ση
τάσεως, εκφράζει
γεν κὸς δὲν εἶνε
μιμος πρὸς τοὺς
έχει ὡς άσφαλῆς
εις τήν ὕπαρξιν
έν Εὐρώπῃ αλλά
τερον, προσθέτει,
ίνα ἡ Τουρκία
τῶν άσιατικῶν
δέποτε θέλει δυ
μα αὐτῶν, έν ὁ
ου τὰ Βαλκανικά
κακρὸν τὸ προσά
ήσεως, χρησιμο
ουρκικάς άγοράς,
πράττεισιν τοῦτο
μβῶς τῶν συμ
ήν ὕπαρξιν της
αίνει ἡ «Μίρ»,
τήν εὐημερίαν
ογήσεως έτι της
ουρκικῶν
(Έθνηαίκόν).
ικῶν - Θεσσα

ρώφ άνεχώρησε μεταβαίνων εἰς τὸ Γε. κόν
Αρχηγείον.
— Η Έθνική Τράπεζα τῆς Βουλγαρίας
ΣΟΦΙΑ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαίκόν).
— Η Έθνική Τράπεζα τῆς Βουλγαρίας ἰ
δρύνε ὕποκατάστημα έν Θεσσαλονίκη.
— Οὐλλανδική άποστολή
ΣΟΦΙΑ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαίκόν).
— Οὐλλανδική νοσοκομειακή άποστολή, έξ εἰ
κοσάδος προσώπων, άφίκετο δι' εἰδικῆς ά
μαξοστοιχίας, μετὰ 3 βαγονίων νοσοκομεια
κοῦ ὅλικοῦ καὶ άντιχολῆρικοῦ δοροῦ.
— Η άποστολή, γενομένη, δεκτὴ παρὰ της
Βασιλείσης, άναχωρεῖ σήμερον, κατὰ τήν ἰ
πιθυμίαν αὐτης, διὰ Τσατάλτζαν.
— Αρδὲς καθάρσεως
ΣΟΦΙΑ, 17 Νοεμβρίου (Έθνηαίκόν).
— Η κάθαρος, ἡ ὁποία εἶχεν έπιβληθῇ εἰς
τὸ νοσοκομείον, έν ᾧ εἶχεν σημειωθῇ τὸ χυ
λορικὸν κρούσμα, ἤρθη, οὐδενὸς έτέρου ὕ
πόπιου κρούσματος σημειωθέντος έκτοτε έν
τῷ αὐτῷ νοσοκομείῳ ἡ άλλαχού.
ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑΝ
— Φιλοπόλεμος ὕπαινιγμος δέρεβου ὀη
μάρχου
— Ο δῆμαρχος τῆς σερβικῆς πρωτεύουσας
προσφωνῶν τὸν Βασιλέα κατὰ τήν ἄρξιν του
έκ Σκοπίων, έκαμεν ὕπαινιγμόν διὰ τήν Αὐ
στρουγγαρίαν. Αφού, εἶπεν, ἡ Σερβία ἤτο
εύτυχῆς διότι βλέπει ὅλας τὰς άρχαίας σερ
βικάς πόλεις, συμπεριλαμβανομένου και τοῦ
Δυρραχίου, ένουμένας ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ
Βασιλέως Πέτρου, προσέθεσεν αὐτολεξεῖ τὰ
έξής:
«Έάν θελήσουν νὰ μᾶς άποστερήσωσι τῶν
καρπῶν τῶν νικῶν μας, τὰς ὁποίας τὰ τέκνα
τοῦ σερβικοῦ λαοῦ ἤρουν διὰ τοῦ αἱματός των,
έάν χρειασθῶσι νέα θύματα, τὸ Βελιγράδιον
μεθ' ὁλοκλήρου τῆς πατρίδος θά έγερθῶσιν
ίνα βυθίσωσι πρὸς νέας μάχας. Η θὰ άπολαύ
σωμεν έλευθέρως τὰς κατακτήσεις μας ἡ θὰ
παύσωμεν ὕπαρχοντες».
«Έπὶ τῷ ακούσματι τῶν λέξεων τούτων ὅλα
τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως έπευφήμισαν ἀνα
κράξαντες ἄριστα, ἄριστα, μαλιστα!»
— Ο Βασιλεὺς έν τούτοις, εἰς τήν άπάντησιν
του ὠμίλησε γενικῶς. Δέν άπήντησεν άπευθείας
εἰς τὸν ὕπαινιγμόν τοῦ δημάρχου, τὸν άφορῶν
τα τήν Αὐστρίαν, ἀλλ' εἶπεν ὅτι ὁ στρατός πρὸ
καὶ μετὰ τὸν πόλεμον, παραμένει ἡ έλπίς
τοῦ έθνους καὶ άπρηίθησε τὰς κατακτηθεῖ
σας χώρας συμπεριλαμβανομένων και τῶν ά
κτῶν τῆς Αδριατικῆς, ἰχωρίς νὰ ὕποδειξῇ τοῦ
τον ἡ έκείνον τὸν λιμένα εἰδικῶς.
— Ενίδυχσις ὄρουρων
ΒΙΕΝΝΗ, 17 Νοεμβρίου (Έθνηαίκόν).
— Η έφημερίς «Ράιχποστ» γράφει, δι οἱ
Σέρβοι ένίσχυσαν τὰς φρουράς της Σεμεν
δρίας και της Νισης.
Κατὰ τήν έφημερίδα τούτην, ἡ φρουρά
της Νισας άνέρχεται εἰς 120,000 άνδρας.
— Η άσθένεια τοῦ πρίγκιπος
ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 17 Νοεμβρίου (Έθνη
αίκόν). — Ο πρίγκηψ Γεώργιος έπανήχθη
εἰς Βελιγράδιον.
— Προσβλήθη έν Σκοπίοις έκ κοιλιακοῦ
τύφου.
— Η εξαγωγή ἱππων
ΠΟΛΟ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαίκόν).
— Η εξαγωγή ἱππων άπηγορεύθη διὰ πάσας
τὰς χώρας έκτός της Οὐγγαρίας.
— Τὸ σοβαρόν τοῦτο μέτρον εἰλήφθη έν
— Απλώσεις ἡμετεπίσημου έφημερίδος
ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ 17 Νοεμβρίου (Έθνη
αίκόν). — Η ἡμετεπίσημος έφημερίς «Σα
μο-πρόβα» άγγέλλει, δι, ἀπὸ νυνος χρόνο
ηλεγραφήματα έκ Βελιγραδίου και άναπο
κρίσεις έκ άλλων σημείων έπιζητοῦσι τὰ ά
ποδεξώσιν, δι οἱ έν Βελιγραδίῳ πρεσβευ
της της Ρωσσίας διάκειται έχθρικῶς πρὸς
τήν εὐρηκὴν πολιτικὴν και δι παρῄχει
συμβουλὰς άντιθέτους πρὸς τὰς ὁδηγίας της
ρωσσοικῆς Κυβερνήσεως.
— Συμφώνως πρὸς τὰς έπιμόνους ταύτας
φήμας, πλειονάκις επαναληφθείσας έν τῷ
εύρωπαϊκῷ τύπῳ, ὁ κ. Χάρτβιγκ έγένετο δε
κτὸς εἰς άκρόασιν παρὰ τῷ βασιλεὶ και δι
τὰς άκροάσεις έπικολούθησαν μακαρά συνε
λεύσεις τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου, δι
ὁ κ. Χάρτβιγκ μεταβαίνει συντεχὸς εἰς τὸ ὕ
πουργεῖον τῶν Έξωτερικῶν.
— Οὕτως ὁ κ. Χάρτβιγκ παρίσταται πρὸ της
δημοσίας γνώμης ὡς ὕπερβάλλον τὰ δικαιο
σύματα αὐτοῦ ἡ δι ἡ Ρωσσία συνεργάζεται
μυστικῶς μετὰ της Σερβίας ἡ δι ἡ της
Ρωσσίας στάσις δὲν εἶνε εἰλικρινῆς.
— Παρετήρησάν τὰς σκευωρίας ταύτας,
χωρίς ν' άποδώσωμεν αὐταῖς σημασίαν.
— Ηδῃ έχομεν πεποιθῆσθαι περὶ τοῦ σοβ. ροῦ
αὐτῶν σκοποῦ.
— Κεκλήμενοι κατὰ καθῆκον νὰ διανεύσω
μεν τὰς κακοπίστους ταύτας διαδόσεις και
νὰ έπιστήσωμεν τήν έπ' αὐτὰς προσοχὴν
της δημοσίας γνώμης, διακηρύσσωμεν, δι
της δημοσίας γνώμης, διακηρύσσωμεν, δι
οὐδέποτε ὁ κ. Χάρτβιγκ έγένετο δεκτὸς εἰς
άκρόασιν παρὰ τῷ βασιλεὶ. Απὸ της κατὰ
μήνα Ιουνίου έορτῆς τοῦ βασιλέως, οὐδέ
ποτε άλλοτε ὁ κ. Χάρτβιγκ έγένετο δεκτὸς
εἰς άκρόασιν παρὰ τῷ βασιλεὶ. — Ο ρῶσος
πρεσβευτῆς μετέβαινε εἰς τὸ ὕπουργεῖον
διὰ τρεχούσας ὑποθέσεις. Οὐδέποτε ἡ Σε
ρβία ἤθελεν άνεχθῆ τήν ἀνάμειν ξένου πρε
σβευτοῦ έν τῇς έσωτερικαῖς αὐτῆς ὑποθέσε
σιν. — Ο κ. Χάρτβιγκ εἰργάσθη πάντοτε συμ
φώνως έτελῶς πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν ὁδη
γίων της Κυβερνήσεως αὐτοῦ.
— Πᾶσαι αἱ έν τῷ εύρωπαϊκῷ τύπῳ δημο
σιεύμεναι αὐταἱ εἰδήσεις τέκνουσιν εἰς τὸ νὰ
κατασιῇσων έννευθ. ονς τῶν σημειῶν
γεγονότων έν πρώτοις τῆν Σερβίαν και κατὰ
δεύτερον λόγον τήν Ρωσσίαν και νὰ κατα
στήσωσι πιστευτῶν, δι ἡ Σερβία ὕπεραυ
νεται τῶν ζωτικῶν αὐτῆς συμφερόντων, οὐχ
διότι εἶνε πράγματι ζωτικά, ἀλλὰ διότι τοι
αὔτως συμβουλὰς δέχεται παρὰ της Ρωσσίας.
— Η έρώτη πὸς δύναται εὐκόλως νὰ κρίνῃ,
συμφώνως πρὸς τὰς σκευωρίας ταύτας, πό
σον έπίπονον ἦμιν εἶνε ν' άγωνισθῶμεν,
δπω: προσάπλωμεν τὰ ζωτικά ἡμῶν συμ
φέροντα, τὰ μᾶλλον δικαιολογημένα.
— Τὸ αὐτὸ ἡμετεπίσημον σερβικὸν ὄργανον
δημοσιεύει έπίσημῳ ἄρθρῳ έν ᾧ ὁποῖφ πα
ρατηρηθεῖ πρῶτον, δι ἡ Τουρκία παραμεί
νει τὰς διαπραγματεύσεις πρὸς άναχωχὴν
της εἰρήνης, και δι οἱ εύρωπαϊκὸς τύπος
μεταδίδει τήν εἰδήσιν, δι τὸ ἡτικὸν τοῦ
τουρκικοῦ στρατοῦ βελτιοῦται, δι καταφθά
σουσιν ένισχύσεις αὐτοῦ, ένφ οἱ συμμαχικοὶ
στρατοὶ εἶνε καταπεπονημένοι και προσδέτ
Τὰ σερβικά και έλληνικά στρατεύματα, τὰ ὁ
ποία έξεπλήρωσαν τήν έν Μακεδονίᾳ και
— Αλβανία άποστολήν αὐτῶν συναισθάνονται
τὸ καθῆκον νὰ μετασχωσιν τῶν πρὸ της Κων
πόλεως πολέμικῶν έπιχειρήσεων και νὰ εἰσ
έλθωσιν εἰς αὐτήν.
— Η αὐτὴ έφημερίς γράφει ἀκόμη, δι τὰ
σερβικά και έλληνικά στρατεύματα ὀφείλουσι
νὰ παρασκευασθῶσι δι ταχύτερον, πρὸς ἄ

ποφυγὴν άτιμολίας χρόνου και χρημάτων.
— Έξαναγκασμένοι ὑπὸ της Τουρκίας τὰ λυ
σσοιν ὀριστικῶς τὸ ζήτημα της Ανατολῆς
οἱ βαλκανικοὶ στρατοὶ θὰ εἰσέλθωσιν εἰς
Κων)πολιν και μετὰ τοῦτο ἡ μὲν εἰρήνη θέ
λει ὕπογραφῇ, οἱ δὲ τοῦρκοι άπορριφθῇ εἰς
Ασίαν.
— Έν τῷ αὐτῷ φύλλῳ της έφημερίδος δη
μοσιεύεται διάφρεσις συνεντεύξεως μεταξ
τοῦ άνατοκροίτου κροατικῆς τινος έφημερί
δος και τοῦ ὕπουργοῦ τοῦ Έμπορίου.
ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΝ
— Ασθένεια τοῦ Δανῆλιν
ΡΙΑΚΑ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαίκόν).
— Ο πρίγκηψ Δανῆλος, έλαφρῶς άσθενῶν,
παραμένει κλινῆρης, τῇ συμβουλῇ τῶν Ια
τρῶν.
— Αποκρουσὲς έξόδου έν Σκόδρα
ΚΕΤΤΙΓΝΗ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαί
κόν). — Οἱ Τοῦρκοι έπιχειρήσαντες νὰ προ
εβάλωσι τοὺς πολιορκητὰς της Σκόδρας, ά
πεκρούσθησαν.
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ
— 60,000 Άραβες...
ΚΩΣΤΑΝΤΕΑ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαί
κόν). — 60,000 Άραβες λέγεται δι διεσπ
νεται πρὸς τήν Κων)πολιν.
— Η πορεία της χολέρας
ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαί
κόν). — Η χολέρα εξακολουθεῖ έξολοθρευ
ουσα.
— Πενήκοντα και έν κρούσματα έσημειώ
θησαν, ὡς τὰ ἥμισυ θανατηφόρα.
— Ο Ισμαήλ Κεμάλ.
ΡΩΜΗ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαίκόν).
— Ο Ισμαήλ Κεμάλ, προσωρινὸς πρόεδρος
της Αλβανίας, έπιτεγράφησε πρὸς τὸν κό
μητα Σίν Τζουλιάνο, άνακρινῶν αὐτῷ τήν
ἀνακήρυξιν της αλβανικῆς αὐτονομίας.
— Ο Ισμαήλ Κεμάλ έλπίζει, δι αἱ Δυνά
μεις θὰ έμποδίσωσι τὸν διαμελισμόν.
— Ο Σερὶφ παδῆς
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαίκόν).
— Ο Σερὶφ παδῆς άναχωρεῖ εἰς Κων)πο
λιν, ὅπως συνοφθῇ μετὰ τῶν φίλων αὐτοῦ
περὶ της καταστάσεως της Τουρκίας.
— Τὸ ὕπουργικὸν Συμβούλιον
ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαί
κόν). — Τὸ ὕπουργικὸν συμβούλιον συ
νῆλθε τήν έσπέραν της χθῆς.
— Τὸ Αλβανικὸν κράτος
ΑΥΛΩΝ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαίκόν).
— Η αλβανική συνέλευσις διώρισε τὸν Ι
σμαήλ Κεμάλ βῆν πρόεδρον τοῦ Αλβανι
κοῦ Κράτους, τὸν καθολικὸν Νικόλαον Κα
τοιόρνε άντιπρόεδρον, και τὸν έπίσης καθο
λι ὄν Λουδοβίκον Γκουαρντούτσι γραμ
ματέα.
ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
— Οἱ γερμανοὶ ὕπτικοι
ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαί
κόν). — Η κυβερνήσις άπαντῶσα έν τῷ Ρά
ιχσταγ εἰς ερώτημα, έβεβαίωσε, δι ἡ ζωῇ
και ἡ περιουσία τῶν γερμανῶν οὐδαμῶς ά
πειλοῦνται.
— Απλώσεις τοῦ κ. Τόδρετσίλ
ΛΟΝΔΙΝΟΝ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαί
κόν). — Ο λόρδος Τσώριτσλ, κατὰ τινα λό
γον αὐτοῦ της έσπρας της χθῆς εἰδήλωσεν
δι ο παρὼν πόλεμος εἶνε τὰ μάλιστα δι
καιολογημένος. Αἱ άγαθαί διαθέσεις τῶν
Δυνάμεων πρὸς εἰρήνην, θὰ εξαλειφῶσι
τὰς άδοταροσοσικὰς διχονοίας.
— Αἱ άνταλλαγὲς σκέψεων έπὶ τοῦ ζητήμα
τος της έκ ποσάσειν συνάνακτικας έπα
— Απλώσεις τοῦ βασι
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ, 17 Νοεμβρίου (Έθ
νηαίκόν). — Ο κ. Κιντερλεν Βαίτσερ έ
δήλωσε πρὸς τήν έφημερίδα «Αἰξοσι»,
δι πρέπει τις νὰ θεωρῇ τήν κατάστασην
οὔτε μεθ' ὕπερβαλλούσης αισιοδοξίας, οὔτε
μεθ' ὕπερμέτρου άπαισιοδοξίας, δι ἡ σύγ
κλησις συνδιαδικεῖται εἰς νὰ πρὸςωρον και
δι αἱ διπλωματικαὶ διαπραγματεύσεις πρὲ
πει νὰ εξακολουθήσωσιν.
ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ
ΑΙ ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ
ΤΩΝ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΩΝ
ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΠΑΝΤΟΤΕ
— Πῶς πηγαινόν
— Διὰ τὴν εἰρήνην
ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΦΗΜΑΙ
Και χθῆς αἱ περὶ εἰρήνης εἰδήσεις πενιχρώ
ταται. Ίδου τὰ σχετικὰ τηλεγραφήματα τοῦ
Έθνηαίκοῦ Πρακτορείου:
— Αἱ συνέψεις τῶν πληρεξουσίων
ΣΟΦΙΑ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαίκόν).
— Η «Μίρ» πληροφореῖται, δι οἱ τοῦρκοι
και βούλγαροι πληρεξούσιοι συνεζήτησαν
προχθῆς ἐπὶ τῶν τουρκικῶν άντιπροτάσεων,
τεκνουδῶν εἰς έλάφρυνσιν ὄρων τινῶν της
ἀναχωχῆς.
— Νέα δύσκειψις
ΣΟΦΙΑ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαίκόν).
— Η «Μίρ» πληροφореῖται, δι οἱ πληρεξού
σιοι συνῆλθον εἰς νέαν σύσκεψιν τήν πρώτην
μεταμεσημβρινήν ὄραν.
— 15 ἡμερῶν ἀναχωχῇ
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαίκόν).
Κατὰ τὰς έφημερίδας της Κων)πόλεως, ἡ
ἀναχωχὴ θὰ έξη προθεομίαν δεκαπενθῆ
μερον.
— Τουρκικὴ φήμη...
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαίκόν).
— Φήμη κυκλοφορεῖ, κατὰ τὰς τουρκικάς έφη
μερίδας, δι ο Μίγας Βεζύρης εἰδήλωσεν, δι
ἡ Αδριανούπολις θὰ παραμείνῃ εἰς τήν
Τουρκίαν.
— Η πορεία τῶν διαπραγματεύσεων
ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαί
κόν). — Αἱ διαπραγματεύσεις βαίνουν κατὰ
εὐρόπιον ικανοποιητικόν.
— Η διακωχὴ θέλει ὕπογραφῇ τήν Κυρια
κήν (σήμερον).
— Αἱ βάσεις τῶν της εἰρήνης ὄρων έτέθη
σαν.
— Ὑπογραφή της ἀναχωχῆς
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαίκόν).
— Τηλεγραφεῖται έκ Λονδίνου πρὸς τὸ «Ε
ξέλιος» δι ἡ ἀναχωχὴ ὕπεργράφη χθῆς τήν
πρωίαν.
— Πρὸς συνομολόγησιν εἰρήνης
ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαί
κόν). — Η «Ιδὰμ» γράφει, δι οἱ πρέσβεις
Γαλλίας, Άγγλίας και Ρωσσίας έπέμειναν
παρὰ τῇ Πύλῃ διὰ τήν ταχέειαν συνομολό
γησιν της εἰρήνης, ένεργηθέντος ἀναλόγου
διαβήματος παρὰ τοῖς Συμμάχοις.
— Περὶ τῶν ὄρων της εἰρήνης
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 17 Νοεμβρίου (Έθνηαίκόν).
— Αγγέλλεται έκ Βελιγραδίου, δι οἱ τοῦρκοι
προτίεναν τήν άμεσον συζήτησιν τῶν ὄρων
της εἰρήνης.
— Οἱ Σύμμαχοι συνοκέπτονται ἐπὶ τοῦτου.